

1790. Boniecki Fr. Glas...

G Ł O S

Ur: JMC PANA FRANCISZKA

F R E D R O

B O N I E C K I E G O,

Regenta Granicznego Sandomierskiego,

w Materji potrzebnego ustanowienia

Następstwa Tronu Polskiego.

Na Obradach Publicznych w Opatowie

M I A N Y.

Dnia 16. Listopada 1790. Roku.

XVIII. 2. 740.

UWAGA DO PUBLICZNOŚCI.

Nie dla próżney chluby, nie dla zyskania pochwał, lecz dla usprawiedliwienia się, z przekonania, i czucia mego podaję ten Głos moy Tobie Publiczności.

Tam gdzie idzie o przyszłość, trudno rozumować, bo to tylko zostawione Wszemocności. Porównywałac szczególnie przeszłość z przyszłością, można wnosić co nastąpi; jeśli przyszłość będzie miała równą drogę do ztego, taką miała przeszłość. —

Kiedy odgłos obierania wolaego Polskich Krolow, lub ustanowienia Następstwa Tronu doszedł pierwszy raz do uszow moich, wiele uwag na obiedwie; strony mamity moy umyśl, nakoniec zwazywszy przeszłość, udecydowatem się na jedną stronę.

Nadszedł nakoniec Dzień Obradom Naszym od; Najjaśniejszych Stanow oznaczony. Stanątem i ja z drugiem i Współ-Obywatelami w Świątyni Obrad. Zabrałem Głos, i to tylko mowilem, co mi miłość Oyczyzny, co Jey dobro kazało. — Mowilem nie dla przekonania; tak Świątłych Obywatelow, lecz dla usprawiedliwienia się im z moiego przekonania. Wspominałem nie za rzecz pewną, lecz jeśli jey dać wlaire można; Historią Narodu wspominającą Panowanie Lecha. — Interregna za Dwunastu Wolewodow, i przed obraniem Piasta. Ominątem i one po zgasłej Familii Jagiellońskiej, bo mowilem do Polakow, znających Oyczystę Dziecie, a przytym chciałem oszczędzić drogiego czasu, któryby ciąg opowiadania tych Bezkrolewów zabrał.

Nazaintrz atoli od Obywatela, i Współ-Ziemka jednego, w środ Grona drugich Współ-Obywatelow, usłyszałem naganę, iż wspominałem baleczną Historią, resztę ztem

tylko trochę prawdziwey dotknął. — Iż nie dowiodłbym tego, aby Polka z okazji Interregnow kawałek ziemi straciła. Nakoniec, abym pokazał te *Xięgi*, które (uważając niefortunny Stan Ojczyzny w czasie Bezkrólewów, i w czasie wolnego obrania rozlanie krwi Przodków Naszych) izami oblałem. Na takowe zagadnienia, ale łatwe do odpowiedzi chciałem się zaraz wytłumaczyć. Lecz gdy mnie na około proszono, abym na odpowiedziach, któreby *pro & contra* wypadły, czasu nie trawił, zważyłem sprawiedliwe żądanie, zostawiwszy dalszemu czasowi takowe usprawiedliwienie. —

Publiczności! jest to moment dla mnie, gdzie Ci może nieść tłumaczeni; Małz oto słowo w słowo ten mój Głos, który do rozładku Twego oddałem. Nie odmieniłem nic w nim, wszystko rzetelnie do Oblaty Akt Grodu Sandomierskiego, i Druku podałem.

Co do pierwszego: że bawczną wspominałem Historją, na to krotko odpowiadam, że mówiąc dotyłu Współziomków Świątłych, i znających dokrac Dziele Narodu swego, wstydzilbym się o baykach wspominać. Mówiłem to, co wyczytałem w wielu Autorach, a nayszczególniej w *Bielskim*, *Kromerze*, *Długoszu*, i *innych*. Wszelako (jak się doczytałz) tyle dodałem. *Jeśli można dać wiarę Historji wspominającej Panowanie Lecha &c. &c.* Nie mówiłem dla tego, aby iey wierzyć co do wszystkich okoliczności, lecz znając, że i tam musi być choć cień prawdy, nakoniec skończyłem na tych, o których nie masz wątpliwości. Interregnow zaś po zgaśney Familii Jagiellońkicy pierwszych jako Henryka Walezjusza, Stefana Batorego, Zygmunta 3go, i w czasie ich zasłych Rewolucyi Partyi Zborowickiego, i Zamoyckiego, i innych nie wspominałem, a to raz dla tego, (jako wyżej nadmieniłem) że mówiłem do wiadomych wizytach Bezkrólewów

wiów, i znających nieszczęśliwe z nich skutki. Powtore,
że nie chciałem długim, onych wyliczaniem czasu
tak ważney materji poświęconego zabierać. Mówiłem
tylko o niektórych, abym przynajmniej przypomniał te
in utne ofiary z Krwi Braci Naszych dla ambicyj możnocy-
szych czynione. Gdy Szlachta Polacy jedni obietnicami,
drudzy datkami ułudzeni, inni nakoniec groźbą strwożo-
n, cieszyli się pozorną obierania Królów wolnością.

Co do drugiego, — Iż Polska z okazji Interregnow
nie straciła kawałka ziemi. — Na to dość ostatnią Notę
Moskiewską przy fatalnym Kraju rozbiórce podaną prze-
czytać, a można się łatwo przekonać, że Moskwa nie
miała inszey do Naszey Ziemi pretensyi, iak tylko aby
Jey nadgrodzić za protekcyą, ale nam wcale nie potrze-
bną w czasie Bezkrólewiów, i wolney Elekcyi dawaną.
Wreszcie jeśli mało straciliśmy Kraju, to gdy równą będą-
szły koleją Interregna, i obierania Królów, zapewne wię-
cey, a może i resztę Kraju straciliśmy (*).

Co do ostatniego odpowiadam: że z sobą Xiąg nie
woziłem, a jeśli kto miał, mniey odemnie czułości, jeśli
Go tyle fatalnych klęsk Oyczyzny nie wzruszyło, win-
izuję mu, że mógł zinną krwią patrzeć na opisy tak smut-
ne, i umyśl Polaka wolnego przerażające. Ja jednak co
w ten czas powiedziałem, teraz nie zmażę, i moicy się
czułości nie wstydzę.

(*) A na dowod, że to było szeregowniejszym Interessem Moskwy,
aby zawsze wolna była w Polsce Elekeya Królów, dość jest przeczytać
Prawa Kardynałne 1768. Roku. Traktatami zagwarantowane, gdzie w
Artykule piątym jest punkt takowy: *Zeby nie tylko wolne Unanimitate obiero-
nie Królów w zupełcey mozy na zawsze zasawato, ale też żeby pod żadnym pre-
textem i w żadnym czasie Sukcessya do Tronu Polskiego ustanowiano, i dopuszczo-
na bydź nie mogła.* Dalej! Traktatem 1775. Roku pod Aktem osobnym,
Artykułem drugim w Punktach 1. 2. i 3. im toż samo obietła warując: *Abv
nikt Królem nie był, tylko redowity Szlachcie, i aby Syn. i Wnuk zmarłego Kró-
la nie parowali aż po dwóch Ponowaniach, oddalając na zawsze Sukcessyą Tronu.*
Ten to był zamiar, aby zawsze robić zamieszania w czasie Bezkrólewiów,
a potem za pomoc do obrania Króla dać, Kraju urywać.

Usprawiedliwiam się przeto tym wszystkim, którzy sobie opacznie mój Głos tłumaczyli, lub będą tłumaczyć. Zaręczam, że nie jestem ani Moskalem, ani Prusakiem, ani Niemcem. — Jestem tylko prawdziwym Polakiem. — Ile kocham Wolność, tyle pogardzam Niewolą, na której nawet wspomnienie truchleję. Nieczyim Duchem nie jestem rządzony, szedłem za własnym przekonaniem, i jednego tylko Ducha wolności słuchałem. — Jestem Polak, a do tego Obywatel wolny, Nie bolę się żadnych poślisków, które, jeśli bym cierpiał, powiem, że są słodkie, bo dla Ojczyzny.

Potomności! Tobie zostawuję ten ślad mojego przekonania, które miłość Ojczyzny zrzuciła, jeśli użyjesz, że Sukcesyja Tronu uśłała Ci drogę do ocalenia Wolności, i Kraju, do zabezpieczenia Twoich majątków, i swobód, wspomniew, że mój się sprawiedliwie za Sukcesyją decydowałem, że chciałem mieć Ojczyznę zasłonią od Intryg, i Przemocy, że chciałem być wolnym, i nie podległym. Jeśli zaś przeciwnie Los padnie, lub też Elekcyja zabezpieczy tego Narodu całość, i wolność, nie winny mnie, że inaczej myślałem. Powiedz tylko, że szedł za swoim przekonaniem, że widząc przeszłe zła, bał się rowney w przyszłości kolei.

Nakoniec takie otwieram zdanie: Iż wołałbym pod Sukcesyją wpaść w Jarzmo Despotyzmu, a zostać przynajmniej przy Imieniu Polaka. (*) Niż w czasie Elekcyi widzieć rozszarpaną na części Ojczyznę, i patrzeć się na utratę Imienia Polaka, i na okutych wspólnie Braci w Łańcuchy niewoli, podzielonych na Ofiarę chciwey ambicyj Sądów.

G Ł O S.

(*) Bo to znam, że z Despotyzmu można się wybić na wolność, jak zrobiła Francya, kiedy była całym Krajem, lecz kto rozzerwany na kawałki już nie podniesie głowy, gdy mu ciało na kilka części rozetną.

JASNE WIELMOZNI, WIELMOZNI MOI WIELCE
MOSCIWI PANOWIE BRACIA, I DOBRODZIEIE.

Wiek mój młody, a bardzley niezdolność, Waszey Przechacni Obywatele wymowie, i zdaniu nieodpowiadająca, kładła mi do tego momentu tamę do otwarcia ust moich, w tych tu Świętych Obrad Naszych Murach.--- Dziś atoli, kiedy hasło powfzechne ugruntowania trwałey, i nie podległey Polaka wolności, zdałe się naydrobnieyszego Ziemi tey Mieszkańca obudzać, kiedy mówię szczęśliwie doczekaliśmy się tey pory, iż grożące Nam Niewolę stargane zostały ogniwa, kiedy Duch Republikancki wypędził za Oyczyste Granice Ducha Anarchii, kiedy nakoniec wiszący nad wolnym Polakiem Despotyzm został zdeptyany, i zrucony. Grzeszyłbym, i miałbym sobie przez cały ciąg życia mego co wyrzucać, gdybym będąc tey, co i Wy Zaci Obywatele Oyczyzny Synem, miał zamilczeć głosu melego czucia, gdybym się w tey materyi, która jest Fundamentem Narodowey Wolności nie przymowił.

PP. OO. Pierwszą tę moję w tey tu Świątyni odezwę poświęcam nayprzody winnemu odemnie tak wszystkim ogólnie iako i każdemu z osobna uszanowaniu.--- Poświęcam ją tym chętnley Oyczyźnie, bo znam, że jestem Polakiem, umiem cenić Wolność, a tey prawdziwe wyobrażenie oparło się aż w gronie Duszy moey.--- Wiek mój, wiek poznania tey pierwszej Człowieczeństwa Istoty, to jest wolności, nauczył mnie, iak mam bronić Prerogatyw Oyczyzny moey, a w wolnym urodzony Narodzie, i wolnym z współ-Ziomkami cieszący się Rządem, nieumiem myśleć tylko wolno, a mówić tak, iak mi głos prawdy, głos przekonania, i czucia do ust moich podale.

Materya, dla ktorey udecydowania na to Nas mleyſce
Nayiaſnieyſze zgromadziły Stany, że ieſt nayważnieyſzą,
że naywięcey zatrudnia umyſły naſze, zna to z Nas każdy.
Ja Wam ſię przyznam PP. OO, że od początku utworzenia
oney, długo ſię nad nią wachałem, długo ſię zapytywałem
mey Duſzy, i długo w omamieniu ſam ſiebie widziałem,
nie mogąc ſię na żadną przekonać ſtronę, i prawdziwie ba-
łem ſię, abym nie poſzedł za głosem uprzedzenia, a przez
to błędnego nie podał zdania.

W Wolnym Obieraniu Krolow poznawałem Świętą,
lecz nazbyt niebezpieczną dla mey Oyczyzny Prerogatywę.
Z drugiey ſtrony, Sukceſſya Tronu wyſtawiała mi niebe-
pieczeńſtwo przewrocenia Rpltey Naſzey w Rząd abſolu-
tny, czyli Monarchiczny, i zatracenie z czasem Narodowey
Wolności.--- Te to dwie uwagi raziły moy umyſł, i gdyby
mnie ſię kto był na ten czas zapytał co trzymam? Ele-
kcyą, czyli Sukceſſyą, prawdziwie rzetelney z przekonania
nie umiałbym być dać odpowiedzi.--- Tak przeto obłąka-
ny, rzuciłem oczy moie w Xięgi Dziełow Narodu Polſkie-
go. Coż znalazłem za korzyſci z Wolnego Obierania Kro-
low? I czyli więkſze Awantarze z Sukceſſyi Tronu? wſzak
to mowię do tych, ktorzy znają doſkonale Hiſtoryą Naro-
du ſwego. Pozwolicie ſobie iednak PP. OO. przypomnieć,
wiele to klęsk nayſmutnieyſzych ponioſła, a wiele Świę-
tych utraciła ſwobod ta Rplta w czasie zaſzłych Bezkro-
lewiow.--- A ieſli można dać wiarę Hiſtoryi wſpominają-
cey Panowanie Lecha, w czasie pierwſzych Bezkrolewiow,
Panowanie Dwunaſtu Wolewodow, że pogroziło Rzpltey
dopiero wzraſtającey upadkiem, wſzak nam nietayno.---
Przyſtąpiwſzy do Interregnum tego, ktore naſtało przed
wynieſieniem Piaſta, wiemy to, że gdyby nie cudowne
oſadzenie Go na Tronie z poſrodka proſtego Gminu, gro-
żono Rpltey buntem, gdy przez kilka Mieſięcy nie mogli
ſię

się zgodzić Polacy na obranie Krola, a tym czasem głoŃ zgro-
madzonych do KruŃwicy na Elekcya Obywatelow uciskał.
Od czasu zaŃ Panowania Onego, aŃ do Kazimierza Wielkie-
go przez kilka wiekow, Ńe Familia PiaŃtów pŃci MęŃskiey
Tron Polski poŃiadała, wszak nam leŃt wiadomo.

Władysław Jagiełło, gdy po Ńmierci Ludwika Krola Wę-
gierskiego, i Polkiego Prawem Dziedzictwa z wyznaczoną
Testamentem Corką Jego Jadwigą wszedł w Ńluby Małżeńskie,
czyliŃ nam nie wniost korzyŃci, gdy Litwę, Narod ten od
tylu wiekow najmocniejszy dla Polski tchnący nieprzyłaźnią,
potym do jedności nakłonił, i jednym ogłosił Narodem.)

Tak leŃt Przechacni Obywatele, zawsze tego doŃstrzegłem, Ńe
Sukcesya mała tylko między Rodzeństwem, i niechętnemi
robiła spory. Lecz Elekcya więkŃszych była nieszczeńe nar-
zędziem. MałobyŃmy znaleźli wolno obranych Krolow, a
kaŃde Ich obranie Krwią Braci naszych obmyte zostało.

Powie mi tu kto moŃe, iż lubo Familia PiaŃta, a potym
Jagiellońska panowała na Tronie Polskim, zawsze jednak pa-
nowanie onych było przez Elekcya wolną, gdyż Obywatele
zleźdzali się na Elelekcye, i na nich obierali Krolow.--- Od-
powiem mu na to, Ńe czytałem i ja toŃ samo, lecz czytając,
poznałem, Ńe ta Elekcya była ceremonialną, bo ci obrani Kro-
lowie, byli to zmarłego Synowie, Bracia rodzeni, lub Stryieczni.
Pzydram do tego, Ńe onych wiekow pierwey Xiążęta, a potym
Cary Moskiewskie, ledwie granice swych PaŃstw wiedzieli, a
bawiąc się podbicianiem pustey ziemi, przestawali na nasyceniu
się krwią poddanych swoich, najmniey się w rzady PaŃstw
cudzych nie wdając. Teraz widalemy, do jakiey była przy-
szła Moskwa potęgi, jak wiele czyniła wpływow we wŃzyst-
kie Gabinetey Dworow Europeyskich, a nayszczegolniey w
Rzady Polkie, robiąc się tey Rpltey Gwarantką, a kowając
na Nię łańcuchy niewoli, chcąc Tron Nasz osadzić dumnym
Zieml Mieszkańcem. KroleŃstwo Pruskie, da wnicy nie

wielkie Xięstwo Pomeranii, i Brandeburgii, choćby się kiedy chciało o Tron Polski pokusić, to nie dufano swej sile, a teraz ta Monarchia tak mocna, miałażby pewnie innym okiem patrzeć na jakąkolwiek w Królu Naszym Rewolucyą. Cesarstwo nakoniec Rzymsko-Niemieckie, przedtym na trzeciej prawie od dzisiejszego części ziemi ugruntowane, nie kazało się równie Polakom tak obawiać utracenia swobod, i wolności, jak dziś, gdy Ci kochani Sąsiedzi każdy z swej strony w czasie Interregnum! po kilkanaście, lub kilkadziesiąt Tysięcy Elektorow, na zgubę, i zdeptanie Praw Narodu Naszego wprowadzićby mogli.

Wróćmy się nazad do Bezkrolewioł.--- Spójrzemy, wiele to one Bract Naszych kosztowały, wiele to krwi niewinney na Ofiarę Ambicyi, i Przemocy rozlaney zostało.--- Przechacni Obywatele, prawdziwie nie wstydę się powiedzieć, że patrząc na Opis tylu fatalnych klęsk, i uciskow Ojczyzny moley w czasie Bezkrolewioł, i Elekcyi zrzadzonych, znalazł te karty skropilem, na których tak okrutne czytałem wyrazy, nie mogłem się na ten czas moley oprzeć czułości, widząc Ziemę od Przodkow Naszych z hazardem majątku, i życia zdobytą, tylkrotnie porym Krwią Współ-Ziomkow zbroszoną.--- Nie wyliczam ja wszystkich Interregnow, bo mówię do Polakow, lecz żebym nie zostawił opinii, iż mo głos jest głosem uprzedzenia, ale głosem przekonania, przypomnę niektore smutne w Królu Naszym wydarzenia.

W Epokę niezczęśliwego Jana Kazimierza Panowania, czyż nie włożemy owej z Alexym Michałowiczem Carem Moskiewskim krwawey wojny, który Korony Polskiey dla siebie zabezpieczenia szukając, chciał się owej Krwią Polakow dokupić, wszak gdyby wiedział, że Polska ma pewnego Następcę Tronu, pewnieby był nie targał swej Ambicyi na Święte Prawa Narodu.

Jan Sobieski, lubo z Dziej Wojskowych, i pomyślnych chwalebny, ale że w czasie wolney Elekcyi za pomocą Wojska,

ktoremu Hetmanik, obranym został, nauczał Nas również Dziele Narodu Naszego.

Detronizacya wolnie obranego Stanisława Leszczyńskiego, a osadzenie Augusta 3go na Tronie od kilkudziesięciu Szlachty, kilku Senatorow, i kilkunastu Tysięcy Moskalow na Pradze obranego, oblała Ziemię Krwią Polakow przy wolnym obraniu obstawiających.

Tak się zawsze działo PP. OO. że Polak miał wolność obierania Krolow, ale tylko Maskowaną. Cieszył się, gdy lechał na Elekcyą, gdy to wiedział, iż żaden Narod tak izanowne nie ma prerogatywy. Tym czalem w mieycu oney stanąwszy, z wstydem powrócił do Domu, gdy mu Przemoc kołbą, lub niewolą, gdyby był opornym, pogroziła. -- Tego obrał Krolew, ktorego kazano, a Prawa Święte, i Swobody Polskie łączyły pod Gwarancyą Przemocy.

PP. OO. kiedy mi Nieba pozwoliły się urodzić Polakiem, to niechęć znać k cienia niewoll. Znam to, że wydział życia Ludzkiego jest krotkim, niechże przynajmniej w tak krotkim czasie pozna Człowiek, że jest Człowiekiem.

Łękam ja się również Sukcesyją Tronu, boję się, aby z czalem nie zrobiono na Nas złotych kaydan, a z tych aby znów w żelazne nie przekuto. Ztym wszystkim, gdy widzę, że Sukcesyja nie jest dobra, a Elekcyja daleko gorzsa, obierając z dwoyga jedno, otwieram zdanie moje za Sukcesyją.

Opiszmy tylko przyszłego Następcę, mieymy się w każdym Artykule na ostrożności, uymiemy kilka millionow Intraty, okryślimy najsćisley tego władania granice, a tak udział wolności dany Nam z Rąk Nieba, pewnie się przy Nas zostanie. Niech nikt tego nie mowi, że mamy teraz Wojska kilkadziesiąt Tysięcy, to się możemy obcym Intrygom oprzeć, bo wiemy, że Nasz Sąsiedzi każdy krociami onego liczy, toczy się Naszemu trudno większości oprzeć. -- Nie robmy Teatru Woyny na dal w Kraju Naszym, gdy mamy uniknienia oney łsoby, wypędźmy raczej z Kraju Nieprzyjaciół Domo-

wych, a Przyjaciół Moskwy, (tak jak my już ziednym zrobili) niech się tak czarne nie mieszczą u Nas straszdyta. Miewmy zabezpieczoną całość majątkow, i życia Naszych, nie podlegaymy Ambicyi małętniejszych, miewmy zaślionioną od Intryg sprawiedliwość, a dopiero nazwiemy się wolnemi, lecz wolne obieranie Krolow może zniszczyć naszą Wolność, może zgwałcić Prawa Narodu.

Na podanego przeto przez Najjaśniejsze Stany Kandydata N. Elektora Saskiego, i zawsze w Osobie Elektora, Sukcesora Tronu Naszego, nie z uprzedzenia, ale z przekonania chętnie się zgadzam. Chciałbym jednak mieć najściślejszy władania tego opis. Trzeba uczynić przyszłemu Monarsze przegrodę od Zagranicznych związkow, niech się bez wiedzy Stanow w obce Gabinety nie wdaje, niech Woyskiem nigdy nie rządzi. Zgoła, można się prędzey ubezpieczyć, i mieć zawsze przezorność na skruszenie kaydan pod Panowaniem Sukcesyjonalnym, niż w czasie wolney Elekcyi oganiać się na wszystkie strony chciwym Sąsiadom.

W reszcie PP. OO. Ja się przy moim nie upieram zdaniu, niech będzie jak chce, aby tylko moicy Ovczyźnie dobrze było. Poddaję szczegolnie te moje uwagi Waszemu rozskadkowi. Ja mówię bez uprzedzenia, gdy mnie wszystko za Sukcesyją przekonywa, mówię, i dam się przekonać, jeśli mnie kto upewni, że Błecyca wolna zaślioni Nas od Przemocy, i Ambicyi mocniejszy. Lecz kiedy widzę, że inaczey zawsze bywało, a przyszłość rownego każe się spodziewać dla Ovczyzny Losu, nie wstydzę się iść za rozkazem pręczucia moiego.

PP. OO. Jeżeli moje zdanie znaydziecie zgodne z Waszem, będzie to dla mnie chlubną jako dla Polaka cechą, będzie moię chlubną, gdy powiecie, że i w wieku młodym można bydź dobrym Obywatelem, i dobrym Ovczyzny Synem. Kończę przeto mój Głos, moje zdanie Waszym zdaniem, a moię Osobę Waszym poruczając Sercem.

XVIII 2. 740.
<http://rcin.org.pl>

1503

F

XVIII.2.740